

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315206324
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6315206324.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o, IČO: 35 831 154, so sídlom 821 08 Bratislava, Karadžičova 8, zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Advokátska kancelária 821 08 Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému J. A., narodeného XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A., X. XX, občana SR, o zaplatenie 6.286,17 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 2C/312/2015-73 zo dňa 18. decembra 2015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 394,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z uvedenej sumy od 16. 06. 2015 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň mu uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 323,50 € na zaplatenom súdnom poplatku a vo výške 526,08 € na trovách právneho zastúpenia, k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Šoltésa, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že doručil žalovanému žalobu s prílohami a s uznesením č. k. 2C/312/2015-66 zo dňa 28. 10. 2015, ktorým mu súd uložil v lehote 15 dní od doručenia písomne sa k veci vyjadriť a súčasne ho poučil o následkoch nesplnenia uloženej povinnosti. Žalovaný predmetné uznesenie prevzal do vlastných rúk dňa 30. 10. 2015 (č. l. 62 p. v. spisu), pričom v určenej lehote sa k podanému návrhu nevyjadril. V konaní zostal žalovaný nečinný. Následne okresný súd o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153 ods. 1 O. s. p. a v rozsudku citoval len ustanovenia, v zmysle ktorých rozhodol, uložil žalovanému v rozsudku uvedenú povinnosť z toho dôvodu, že okresný súd mal za to, že dôvodnosť podaného návrhu je v plnom rozsahu preukázaná listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

3. Pri rozhodovaní okresný súd aplikoval ust. § 114 ods. 3 až 5, § 153b ods. 1, 2, § 157 ods. 4 O. s. p., § 488, § 489, § 517 ods. 2 OZ a o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. O povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania k rukám právneho zástupcu žalobcu rozhodol podľa ust. § 149 ods. 1 O. s. p..

4. Žalobca v zákonnej 15 dňovej lehote podanom odvolaní namietal, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil európske spotrebiteľské právo, najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých

podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii právnych predpisov, nariadení a administratívnych ustanovení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru. Namietal, že súd nezohľadnil rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a spol., rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C 243/08 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Györfi, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-473/00 - Cofidis SA and Jean - Louis Fredout). Tvrdil, že podľa rozsudku C-472/11 „Banif Bank“ : „vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodíť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ, informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená. Zmluvu, ktorá je predmetom konania žiadal podrobiť kontrole v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tvrdil tiež, že ak predmetná zmluva neobsahuje žiadnu z náležitostí vyžadovaných zákonom, je neplatná. Žiadal, aby súd zohľadnil vyššie ním uvedené argumenty, vyhodnotil ich a vychádzal len z jeho povinnosti vrátiť požičanú sumu. Zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k jednotlivým splátkam do okamihu ich zosplatnenia. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

5. Samostatným odvolaním sa žalovaný odvolal proti výroku rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania. Tvrdil, že po preštudovaní právnych prameňov - Občianskeho súdneho poriadku a vyhlášky MS SR č. 655/244 Z. z. nie je zrejmé, z čoho vychádzal všeobecný súd pri určovaní finančných súm právneho zastúpenia a nie je zrejmá suma tzv. režijného paušálu - t. j. sumy sú uvedené veľmi všeobecne, nie je rozpísané a nebol oboznámený aké právne úkony urobil právny zástupca žalobcu. Rozsudok okresného súdu v tomto výroku žiadal zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Písomné podanie k odvolaniu podané nebolo.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 01. 07. 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 vety prvej CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016, ktorý zostal zachovaný aj po 30. 06. 2016. V dôsledku toho platí, že ustanovenia od 01. 07. 2016 účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

10. Vzhľadom k tomu, že okresný súd napadnutý rozsudok vydal a žalovaný odvolanie proti nemu podal za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený až zákonom č. 160/2015 Z. z. od 01. 07. 2016, odvolací súd skúmal, či v čase rozhodovania okresného súdu boli splnené podmienky na rozhodnutie v súdnej veci rozsudkom pre zmeškanie podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

11. Podľa § 153b ods. 1 O. s. p. , ak sú v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v odseku 2, súd môže rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

12. Podľa § 153b ods. 2 O. s. p. rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť, ak

- a) žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný (§ 79 ods. 4 - pozn. odvolacieho súdu platného a účinného do 15. 12. 2015 - a § 115 ods. 2) s poučením o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnutia podľa odseku 1,
- b) žalovaný sa k žalobe a prílohám písomne nevyjadril do 15 dní odo dňa, keď mu boli doručené, hoci ho súd na to vyzval a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti (§ 114 ods. 2),
- c) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Podľa § 153b ods. 5 písm. d) O. s. p. rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť v spore, v ktorom sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky.

14. Podľa § 114 ods. 2 O. s. p. platného a účinného do 15. 12. 2015 v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

15. Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že podstatou jeho odvolania je tá skutočnosť, že podľa jeho názoru v súdnej veci okresný súd nemohol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie vzhľadom na ust. § 153b ods. 5 O. s. p., keďže v konaní ide o spor, v ktorom sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, keďže zmluva podľa jeho názoru obsahuje neprijateľné podmienky.

16. Takéto závery však z obsahu spisu nevyplývajú. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia výslovne uviedol, že dôvodnosť podaného návrhu je v plnom rozsahu preukázaná listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, pričom jedným z týchto listinných dôkazov je aj spotrebiteľská zmluva označená ako „žiadosť o aktiváciu karty T mobile“ zo dňa 24. 11. 2005. Okresný súd dôsledne skúmal vo veci, či sú splnené podmienky na rozhodnutie o veci rozsudkom pre zmeškanie. Uznesením č. k. 2C/312/2015-66 zo dňa 28. 10. 2015 vyzval žalovaného, aby sa k veci písomne vyjadril a aby v prípade, ak nárok uplatnený v návrhu v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň ho okresný súd poučil, že ak bez vážneho dôvodu nesplní túto uloženú povinnosť, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p.. Predmetné uznesenie žalovaný prevzal osobne dňa 30. 10. 2015 a v určenej lehote sa k podanému návrhu nevyjadril, v konaní zostal nečinný. Až v odvolaní namietal, že v súdnej veci okresný súd nemôže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, keďže predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, avšak ani v odvolaní neuviedol, ktoré neprijateľné zmluvné podmienky zmluva obsahuje, a len všeobecne poukázal na to, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil Európske spotrebiteľské právo, pričom len poukázal na viaceré rozhodnutia Európskeho súdneho dvora. Žiadal, aby súd podrobil predmetnú zmluvu kontrole v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak namietal len neplatnosť zmluvy vzhľadom na to, že podľa jeho názoru, táto neobsahuje žiadne z náležitostí vyžadované zákonom. Odvolateľ nerozlišoval posudzovanie zmluvy ako neplatnej z dôvodu, že táto neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom a posudzovanie existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ktorá robí zmluvu bezúročnou a bez poplatkov.

17. Pokiaľ však namieta, že zmluva je neplatná, v zmysle § 202 ods. 1 O. s. p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napáda rozsudok okresného súdu z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, pričom podľa názoru odvolacieho súdu, v súdnej veci tieto splnené boli. Z rozsudku okresného súdu a z obsahu celého spisu je zrejmé, že v predmetnej veci ide o spor, v ktorom sa uplatňuje síce právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, avšak zároveň z obsahu spisu vyplýva aj tá skutočnosť, že súd prvej inštancie skúmal existenciu neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a vec posudzoval na základe listinných dôkazov predložených v konaní. Naopak, z obsahu spisu a z napadnutého rozsudku nevyplýva, že okresný súd neskúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok v predmetnej zmluve. Z uvedeného dôvodu krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výroku o náhrade trov konania, ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej. Z rozhodnutia okresného súdu jasne vyplýva, z

akého dôvodu rozhodol súd o náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., z čoho trovy konania pozostávajú a okresný súd taktiež uviedol aj ako vec v tomto rozsahu právne posúdil, keď poukázal na príslušné ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., na základe ktorých rozhodol o odmene právneho zástupcu žalobcu za jednotlivé ním vykonané úkony. Rozhodnutie je v tomto rozsahu jasné a zrozumiteľné tak odbornej ako i laickej verejnosti, nie je arbitrálne a obsahuje náležitosti vyžadované v ust. § 157 ods. 2 O. s. p..

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 - 423 CSP pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (§ 425 CSP) a prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa ods. 1 § 429 CSP neplatí za podmienok ustanovených v ods. 2 § 429 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktoré priznáva majetkové právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.